

bleven Mager og Stjernetyder? ... Ja, han er forstyrret i Hovedet! Komplet gal!»

Han fandt ogsaa nogle halvt oprullede Arbejdstegninger, som han ivrig besnuste, efter at han paa den ene af dem havde fundet sin Ven Arkitekt Schmidts Navn.

»Se se! Det er altsaa det, den Vigtigper har været saa hemmelighedsfuld med!« begyndte han; men i det samme hørte han Godsejerens Stemme udenfor.

Da Torben Dihmer viste sig i Døren, ilede han til for at tilbyde ham en Haandsrækning ved Skridtet over den høje Tærskel.

»Tak — behøves!« sagde Torben og gik langsomt men ret sikkert og uden Støtte af nogen Stok hen til en Stol ved Bordet.

Sygeplejersken fulgte bagefter med en Regnskabsbog, som hun lagde hen paa en Etagere.

»Værsgo' og tag Plads, Doktor Mikkelsen! Har De igen haft Ærende paa disse Kanter? For det er forhaabenlig ikke for min Skyld, De har ulejliget Dem den lange Vej herud.«

»Jo — ogsaa for Deres Skyld,« svarede Doktoren og gjorde derefter et Ophold for at vente med Fortsættelsen, indtil Frøken Hecht var gaaet ud af Stuen.

»Jeg bringer en Nyhed, som vistnok vil glæde Dem.«

»En Nyhed. Og ovenikøbet en glædelig. Hvad kan det være?«